

У тренутку када будете читали овај текст биће у току или при крају нова („одлучујућа“, „најтежа“, „историјска“ итд.) рунда бриселских преговора између Александра Вучића и његовог косовског колеге Исе Мустафе. Мало ко се још сећа како су са истом или сличном драматиком пре нешто више од две године најављивани састанци („одлучујући“, „најтежи“, „историјски“) Дачића и Вучића са Хашимом Тачијем, који су резултирали тзв. Бриселским споразумом, мучним изборима на северу КиМ у организацији приштинских власти и „деблокадом“, односно „убрзањем српских евроинтеграција“.

Сећате ли се тих драматичних и фарсичних извештаја? Како се напорно преговарало, сатима без воде, хране и одмора, и тога како је наш (вице)премијер у брк скресао Тачију, а он заћутао као миш. Човек не може а да се не запита - па, шта су то тада тако драматично преговарали и договарали када испада да је скоро све још отворено, сем што су Срби натерани да изађу на косовске изборе и што је држава Србија у међувремену повукла и укинула низ својих институција са севера покрајине?

Кажу, Србија је испунила своје обавезе из Бриселског споразума, али Приштина није испунила своје. То јест, своју једну једину обавезу - формирање „заједнице/асоцијације српских општина“. (Мада је и тај један једини, назови, уступак којим су Вучић, Вулин, Дрецун и СНС-ови аналитички трубадури неуморно махали у време потписивања бриселске капитулације увелико лимитиран чињеницом да у споразуму експлиците пише да ће формирање ове заједнице бити „према законима Косова“.) Али, чак и ако је та „заједница/асоцијација“ било какав политички резултат и циљ, што онда уопште опет преговарају, што се спремају да Косову дају телефонски број и предају „Газиводе“? Што не кажу да нема нових преговора нити отварања нових тема док се не реализује макар та једна ствар која, бар начелно, треба да иде у прилог Србима на КиМ?

Квислиншка је туга преголема

Пише: Ђорђе Вукадиновић
четвртак, 25 јун 2015 00:31

